

Tre og Tredivte Møde.

Tirsdagen den 3die Februar Kl. 1 1/2.

Protokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Fornanden: Fra Krigsministeren har jeg modtaget Exemplarer af et af den nævnte Minister i Folkethinget fremsat Lovforslag. — De modtagne Exemplarer ere omdelte.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Uden Behandling af Forslag til Lov om Forandring i Lovene om de militære Underklassers Pensionering af 9de April 1851 og 20de November 1876.

(1ste Behandling findes i Tidenden Sp. 520).

Der var til denne Behandling intet Endringsforslag stillet.

Lovforslagets Paragrafer fattes under Forhandling.

Sagen begjærede Ordet.

Lovforslagets Paragrafer ansaas vedtagne uden Afstemning.

Sagens Overgang til 3die Behandling

vedtoges enstemmig med 43 Stemmer.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om extraordinær Pension for afflediget Overlods, Kontreadmiral G. Suenfon.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 57).

Sagen fattes under Forhandling.

Marineministeren (Navn): Det Lovforslag, som nu er under Behandling, gaar jo, som ærede Medlemmer ville have set, ud paa, at der tillægges afflediget Overlods, Kontreadmiral Suenfon en Pension af 6,000 Kr. aarlig fra den 1ste Januar 1880 at regne, da han fratraadte sit Embede. Jeg antager, at det til Anbefaling for dette Lovforslag er tilstrækkeligt at minde om, at det var Admiral Suenfon, som førte den danske Flaade i Kampen ved Helgoland den 9de Mai 1864. Det er som en Anerkjendelse af denne hans Daad, at Regjeringen har fremsat dette Lovforslag, og jeg haaber, at det vil møde den samme Velvilje i dette Thing, som er bleven det til Del i det andet Thing.

Bloug: Jeg reiser mig kun for at understøtte den ærede Ministers Forslag. Jeg veed vel, at det ikke er nødvendigt; naar Regjeringen forelægger et vel grundet Forslag om Forgøelse af Pension for en af Fædrelandet vel fortjent Embedsmand, vil det jo i Reglen ikke møde Modsigelse eller Modstand i Landstinget; men den ærede Minister har fuldkommen Ret i, at det Navn, som staar paa denne Pensionslov, er knyttet til en af de glædeligste Begivenheder i Danmarks nyere Historie. Det er ganske vist, at Kampen ved Helgoland ikke gav et politisk Udbytte. Den forandrede ikke de Villkaar, under hvilke vort Fædreland kunde opnaa Fred; men det Samme kan siges om de store Søslag ved Abukir og Trafalgar; heller ikke deres politiske Udbytte kan eftervises i Historien. Derimod bidrog selve Fægtningen eller Kampen, hvad man nu vil kalde det, i høi Grad til at styrke det moralske Mod i Nationen. Det var en høit ærefuld Kamp, Lige mod Lige, mod en Modstander, som ikke paa nogen Maade var os underlegen i Mod og Mandom, som gjorde en tapper Modstand, og som har givet en ærlig Beretning om selve Udfaldet, uagtet det var uheldigt for ham. Den danske Flaadeafdeling var Lige mod Lige, og det er en dobbelt Ære at have overvundet en ikke feig, men en modig Modstander, og kun derved, at den neutralt Grund var saa nær, at være bleven forhindret fra at tage den østerrigiske Flaade. Men der er endnu een Omstændighed, som taler til Anbefaling for dette Lovforslag. Det er ikke hyppigt, at Embedsmænd, naar deres legemlige og aandelige Kræfter ikke ere særlig svækkede, frivillig trække sig tilbage fra det Embede, de bellæbe, selv om de have naaet en temmelig høi Alder, og det er heller ikke hyppigt, at vedkommende Minister i saadanne Tilfælde driver paa dem. I dette Tilfælde vilde Marinen have lidt et sødeligt Tab ved at miste en fuldkommen kraftig og udmærket dygtig Officer,